

សមិទ្ធផលដ៏សំខាន់ដែលបានមកពីការពង្រឹងកិច្ចគាំពារបរិស្ថាន ការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ និងការអភិរក្សដោយចីរភាព

ឯកឧត្តម សាយ សំអេង រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងបរិស្ថាន ថ្លែងក្នុងអង្គសន្និបាតសរុបលេខ១៨៧របស់ការងារបរិស្ថានឆ្នាំ២០១៨ និងវិសាលភាពការងារឆ្នាំ២០១៨

នៅក្នុងកម្មវិធីនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលនីតិកាលទី ៥ នៅរដ្ឋសភា បានកំណត់ច្បាស់កិច្ចខិតខំ ផែនការការងារបរិស្ថាន ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ប្រជាជនទូទៅទាំងក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ន និងពេលអនាគតក្រោមទាំង ដើម្បីធានាដល់ការលូតលាស់នៃសង្គមសេដ្ឋកិច្ចសុខុមាលភាពសាធារណៈ ។ ជាសេចក្តីការព្យាករណ៍ថា កិច្ចសហការក្នុងការអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីបរិស្ថាន ផែនការបានតំបន់ការពារធម្មជាតិ ទប់ស្កាត់បានរាល់សកម្មភាពបានបំផ្លាញគុណភាពបរិស្ថាន និងបញ្ចៀសគ្រោះមហន្តរាយនានា ។ ជាក់ស្តែងនៅ ក្នុងឆ្នាំ២០១៧ ដែលជាឆ្នាំទី៤ នៃការអនុវត្តកម្មវិធីនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ក្រសួងបរិស្ថានបានធ្វើឲ្យ សម្រេចបានជាជោគជ័យដ៏ធំៗជាច្រើន ជាពិសេសបានធ្វើឲ្យមានការផ្លាស់ប្តូរខ្លាំងឆ្លើយតបរបស់សាធារណៈជនលើកិច្ចគាំពារបរិស្ថាន ការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ការអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងការអភិវឌ្ឍដោយចីរភាព ។

នៅក្នុងសន្និបាតបុលសរុបការងារបរិស្ថានឆ្នាំ ២០១៧ និងទិសដៅ ការងារឆ្នាំ២០១៨ អង្គសន្និបាតបាន វាយតម្លៃខ្ពស់ចំពោះលទ្ធផលការងារ និងសមិទ្ធផលដែល គួរឲ្យកត់សម្គាល់ដែលក្រសួងបរិស្ថាន និងក្រុមប្រឹក្សា ជាតិអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាពសម្រេចបានក្នុងរយៈពេលកន្លងមក ដែលក្នុងនោះរួមមាន៖ ការធ្វើចំណែកមូលប័ណ្ណ កិច្ចគាំពារបរិស្ថាន ការងារការពារ និងអភិរក្សធនធានធម្មជាតិ ការអភិវឌ្ឍដោយចីរភាព ការងារអប់រំ និងស្វ័យស្វ័យធម៌ជាតិមានបរិស្ថានជាដើម ។ តាមសេចក្តីសម្រេចរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលក្រសួងបរិស្ថានបានធ្វើការចងក្រងវិធានការអភិវឌ្ឍន៍សម្បទានចីសេដ្ឋកិច្ច ចំនួន៧៣ ពីក្រសួងបរិស្ថានទៅឲ្យក្រសួងកសិកម្មរុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ និងថ្លៃតំបន់ព្រៃការពារចំនួន១៣ កន្លែងនិងព្រៃផ្តល់ដល់ចំនួន៨៧កន្លែងពីក្រសួងកសិកម្មរុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ មកក្រសួងបរិស្ថានវិញ ។ អនុវត្តយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ និង

ជាប់ជាប្រចាំក្នុងការពង្រឹងវិធានការទប់ស្កាត់ និងបង្ក្រាបបទល្មើសធនធានធម្មជាតិ ដោយពង្រឹងបានកិច្ចសហការជាមួយគណៈបញ្ជាការឯកភាពរដ្ឋបាល ខេត្ត ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ។ តំបន់ការពារធម្មជាតិត្រូវបានបង្កើនពីចំនួន ២៣កន្លែង ដល់ ៥០កន្លែង ហើយរបៀង អភិរក្សជីវៈចម្រុះ ប្រព័ន្ធតំបន់ការពារធម្មជាតិចំនួន ៣ កន្លែងត្រូវបានបង្កើត ដែលធ្វើឲ្យវិសាលភាពប្រព័ន្ធតំបន់ ការពារធម្មជាតិគ្របដណ្តប់លើថ្ងៃជីវៈប្រមាណ ៧,៥លានហិកតា ស្មើនឹង ៨១% នៃផ្ទៃប្រទេស ។ រៀបចំកំណត់តំបន់គ្រប់គ្រង និងរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងរបោះបង្គោលប្រើប្រទេស តំបន់ការពារធម្មជាតិមួយចំនួនក្រោមទាំងពាន់ សិក្សាប្រមូលទិន្នន័យព័ត៌មានភូមិសាស្ត្រ ដើម្បីធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពផែនទីតំបន់ការពារធម្មជាតិរៀងវិញ ។ ការជាស្ថាពរព្រៃឈើរៀងវិញ ក៏ត្រូវបានធ្វើនៅតាមតំបន់ការពារធម្មជាតិ តំបន់សហគមន៍មូលដ្ឋាន និងទីសាធារណៈនានា ។ ក្រសួងបានធ្វើការសិក្សាវាយតម្លៃសក្តានុពលជីវៈចម្រុះ និងធនធានធម្មជាតិនៅតំបន់មួយចំនួន ដើម្បីពិនិត្យលទ្ធភាពក្នុងការបង្កើតតំបន់ការពារធម្មជាតិ និងសហគមន៍ការពារធម្មជាតិថ្មីៗបន្ថែមទៀត ។ កិច្ចសហការក្នុងចំណោមក្រសួងស្ថានប៉ងពាក់ព័ន្ធលើការរៀបចំផែនទីឯកភាពត្រូវបានពង្រឹងឡើង ដើម្បីពង្រឹងការគ្រប់គ្រង និងប្រើប្រាស់ដីធ្លីជូនដល់ ដីលំនៅដ្ឋាន សម្បទានចីសេដ្ឋកិច្ច សម្បទានចីសង្គមកិច្ច តំបន់អភិរក្ស និងតំបន់ការពារធម្មជាតិ ។ ជាមួយគ្នានេះក្រសួងបរិស្ថានបានអនុវត្តគម្រោងអនុប្រតិបត្តិ ផែនការសក្តានុពល -វិវាសនា- កាំងពីឆ្នាំ២០១៦ ចំណែកគម្រោងអនុប្រតិបត្តិផែនការសក្តានុពល -វិវាសនា- ប្រែប្រួល ។ ឧទាហរណ៍គឺជួរភ្នំប្រាសាទ និងផែនការសក្តានុពលតំបន់កំពង់ត្រាចនៃសិក្សារៀបចំហើយផង ។ សហគមន៍តំបន់ការពារធម្មជាតិត្រូវបានបង្កើនពីចំនួន ១២៣ ដល់ ១៥២ ហើយការបណ្តុះបណ្តាល និងគាំទ្រដល់សហគមន៍លើការលើកកម្ពស់ជីវភាពរស់នៅត្រូវបានរៀបចំ និងអនុវត្ត ។ ដោយឡែកក្រសួងបរិស្ថាន ក៏បានពង្រឹងការគ្រប់គ្រងគម្រោងវិនិយោគអភិវឌ្ឍន៍ទេសចរណ៍ធម្មជាតិ និងសហគមន៍ទេសចរណ៍ធម្មជាតិស្របតាមនីតិវិធីច្បាប់ ។ ចំណែកតំបន់សក្តានុពលទេសចរណ៍ធម្មជាតិចំនួន ៩៧កន្លែង ក៏កំពុងត្រូវបានសិក្សាដើម្បីរៀបចំបង្កើតរបៀងទេសចរណ៍ធម្មជាតិ ។ ទីតាំងប្រាសាទ និងបុរាណស្ថានចំនួន ៦៥កន្លែង កំពុងត្រូវបានសិក្សា ដោយសហការជាមួយក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ដើម្បីចងក្រងសៀវភៅ -បញ្ជីសារពើភណ្ឌនៃប្រាសាទបុរាណ និងបុរាណស្ថាន ឆ្នាំ២០១៩- ។

ជុំវិញនេះមានបញ្ហាប្រឈមមួយចំនួនដូចជា បញ្ហាធនធានមនុស្សធនធានហិរញ្ញវត្ថុមធ្យោបាយនិងសម្ភារៈហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវន្ត លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធ មិនទាន់អាចឆ្លើយតបបានទៅនឹងទំហំ និងកំណើនការងារ ។ ការរៀបចំរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងសង្គមរបស់គម្រោងវិនិយោគអភិវឌ្ឍន៍មួយចំនួននៅមានកាតព្វកិច្ច និងយឺតយ៉ាវ ហើយគ្មានគម្រោង

វិនិយោគមួយចំនួនមិនទាន់បានអនុវត្តការបង់ប្រាក់និយមន័យធម្មនុញ្ញ
បរិស្ថាន និងមូលនិធិបរិស្ថាន និងសង្គម ។ បទល្មើសធនធានធម្ម-
ជាតិទ្រង់ទ្រាយតូច នៅតែបន្តកើតមានក្នុងតំបន់ការពារធម្មជាតិ
និងតំបន់សហគមន៍ ។ តំបន់ការពារធម្មជាតិទាំងអស់នៅមិនទាន់
បានចុះបញ្ជីជាដីសាធារណៈរបស់រដ្ឋ ហើយតំបន់ការពារធម្មជាតិ
ភាគច្រើននៅមិនទាន់មានការកំណត់តំបន់គ្រប់គ្រងការបោះបង្គោល
កំណត់ព្រំប្រទល់ និងការរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងតំបន់ការពារ
ធម្មជាតិនៅឡើយ ។ ការតាមដាននិងត្រួតពិនិត្យការអនុវត្តគម្រោង
វិនិយោគអភិវឌ្ឍន៍សម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ច និងគម្រោងសម្បទានដី
សង្គមកិច្ច ជាពិសេសការអនុញ្ញាតឲ្យឈូសឆាយដី និងការប្រមូល
និងដឹកជញ្ជូនផល - អនុផលព្រៃឈើនៅមានភាពខ្វះចន្លោះ ដែល
អាចបង្កឲ្យមានបទល្មើស ។

ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមទាំងនេះ ក្រសួងបរិស្ថានក៏បាន
ដាក់ចេញនូវទិសដៅមួយចំនួន ដើម្បីអនុវត្តនៅឆ្នាំខាងមុខ ។
ឯកឧត្តម **សាយ សំណេង** រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងបរិស្ថានបានថ្លែងថា
ការលើកកម្ពស់កម្រិតជីវភាពរស់នៅរបស់សហគមន៍ជាចំណុច
គន្លឹះ ដើម្បីកាត់បន្ថយសម្ពាធលើការប្រើប្រាស់ធនធានធម្មជាតិ ក៏
ដូចជាការរៀបចំការចូលរួមសហគមន៍ក្នុងការងារគ្រប់គ្រងធនធានធម្ម
ជាតិ រក្សាតម្លៃវប្បធម៌ និងប្រពៃណីរបស់ជនជាតិដើមភាគតិច ។
ការពង្រឹងសមត្ថភាពមន្ត្រីជំនាញ និងមន្ត្រីឧទ្យានរក្សា ដែលមាន
តួនាទីជាមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ និងជាភ្នាក់ងារមន្ត្រីនគរបាល

យុត្តិធម៌ក្នុងការទប់ស្កាត់ និងបង្ក្រាបបទល្មើសធនធានធម្មជាតិ
គ្រប់ប្រភេទ ក៏ជាកិច្ចការចាំបាច់ដែរ ។ ឯកឧត្តមរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួង
បរិស្ថានបានស្នើឲ្យជំរុញការរៀបចំបង្កើតរបៀបទេសចរណ៍ធម្មជាតិ
និងបន្តជំរុញលើកទឹកចិត្តដល់វិស័យឯកជននិងសហគមន៍មូលដ្ឋាន
ក្នុងការអភិវឌ្ឍទេសចរណ៍ធម្មជាតិនៅតាមទីតាំងដែលមានសក្តា-
នុពល ក៏ដូចជាបន្តសិក្សាតំបន់ដែលមានសក្តានុពល ដើម្បីបង្កើត
ជាតំបន់ការពារធម្មជាតិ និងសហគមន៍តំបន់ការពារធម្មជាតិបន្ថែម
ទៀត ដោយសហការយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធ ។
លើសពីនេះទៅទៀត ត្រូវបន្តតាមដានត្រួតពិនិត្យ និងពង្រឹងការ
អនុវត្តមុខងារគ្រប់គ្រងតំបន់ការពារធម្មជាតិ និងសហគមន៍តំបន់
ការពារធម្មជាតិ ដែលបានផ្ទេរទៅឲ្យរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។
ឯកឧត្តម **សាយ សំណេង** បានស្នើឲ្យយកចិត្តទុកដាក់លើការ
អនុវត្តគម្រោងចុះបញ្ជីដីរដ្ឋសាកល្បង សម្រាប់ដែនជម្រកសត្វព្រៃ
ពាមក្រសោប និងដែនជម្រកសត្វព្រៃភ្នំព្រេច ដែលគាំទ្រថវិកា
ដោយ ADB ដើម្បីដកស្រង់បទពិសោធក្នុងការចុះបញ្ជីដីរដ្ឋ សម្រាប់
តំបន់ការពារធម្មជាតិដទៃទៀត (ក្នុងនាមជាអាជ្ញាធរកាន់កាប់
ទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ) និងបន្តសិក្សាប្រមូលទិន្នន័យព័ត៌មានភូមិសាស្ត្រ
និងបកប្រែទិន្នន័យពីផ្កាយរណប ដើម្បីធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពផែនទីតំបន់
ការពារធម្មជាតិឡើងវិញ រួមទាំងការយកចិត្តទុកដាក់រៀបចំកំណត់
តំបន់ និងរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រង ក៏ដូចជាការបោះបង្គោលព្រំ
ប្រទល់ តំបន់ការពារធម្មជាតិឲ្យបានច្បាស់លាស់ ។